Ἀριστοφάνης

Ἀριθ. 39. | Ἐκδίδοται ΤΕΤΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ | ΑΘΗΝΑΙ=ΤΕΤΑΡΤΗ 31 Ὀκτωβρίου 1879. | Ἔτος Ζ'.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ «ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ» καὶ «ΑΡΧΙΔΟΧΟΥ»
Ἐν Ἑλλάδι ἐτησ. δρ. 14. Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. 20
Διὰ τὰ Δημόσια Γραφεῖα δραχ. 30.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
Κ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΙΔΗΣ καὶ Ι. ΒΕΡΒΕΡΗΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ κλπ.
Δι' ἕκαστον στίχ. λεπτ. 50. Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Π. Πηγαδιώτου. Ἡ συνδρομὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ἓν ἔτος καὶ πληρώνεται ἐν Ἀθήναις

Η ΑΞΙΟΘΡΗΝΗΤΟΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ἡ πολιτικὴ ἀβελτηρία καὶ ἐξαχρείωσις περιήγαγε τὸ ἔθνος εἰς κατάστασιν ἀξιοθρήνητον ἐσωτερικῶς τε καὶ ἐξωτερικῶς. Μεγάλη δὲ ἀπαιτεῖται δεξιότης καὶ νοῦς ἔξοχος μετὰ φιλοπατρίας καὶ θελήσεως ἰσχυρᾶς, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἀναστείλῃ τὴν πρὸς τὰ κακὰ ἀκάθεκτον τῶν φατριῶν τάσιν καὶ σώσῃ τὸ ἔθνος, εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου εὑρισκόμενον.

Ἡ συγκοινωνία, ἥτις εἶνε τὸ ἀληθὲς γνώρισμα παντὸς πεπολιτισμένου ἔθνους, εὑρίσκεται παρ' ἡμῖν εἰς τὴν αὐτήν, ἵνα μὴ εἴπωμεν χείρονα κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἦτο καὶ ἐπὶ τουρκοκρατίας. Οἱ δυστυχεῖς ἀγρόται, μεταβαίνοντες εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν, πνίγονται ἐν τοῖς χειμάρροις. Ἀδύνατον δὲ εἶνε νὰ μεταβῇ τις ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐν καιρῷ χειμῶνος, χάριν τῶν ὑποθέσεών του.

Οὔτε ἡ ὁδοποιία ἔχει προχωρήσει τὸ παράπαν, οὔτε γέφυρά τις κατεσκευάσθη, οὐδ' ἄλλο τι συντελοῦν εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὸ εὔκολον τῆς συγκοινωνίας. Τὰ δὲ διὰ τὴν ὁδοποιίαν συναγόμενα χρήματα νοσφίζονται καὶ διανέμονται εἰς κηφῆνας, ἢ εἰς ἐξώνησιν συνειδήσεων διατίθενται, πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς κυβερνώσης φατρίας.

Εἰς τοιαύτην δὲ ἀθλίαν εὑρίσκεται κατάστασιν ἡ συγκοινωνία, ὥστε μόλις ἀρχίσῃ ὁ χειμὼν, καὶ τὰ ταχυδρομεῖα ἐπὶ ἑβδομάδας ἐνίοτε καθυστεροῦσιν.

Ἐντεῦθεν προέρχονται καὶ αἱ καθ' ὁδὸν λῃστροπραξίαι, ἐπισυμβαίνουσαι εἴς τε τοὺς διαβάτας, ἐσθ' ὅτε καὶ εἰς τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους.

Οἱ πολῖται, ἐλλείψει συγκοινωνίας, δυσκολεύονται νὰ μεταφέρωσι τὰ προϊόντα αὐτῶν πρὸς πώλησιν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, οὗ ἕνεκεν μεγάλως ζημιοῦνται, οἱ δὲ χωρικοὶ οὐδέποτε δυνατὸν εἶνε νὰ ἐκπολιτισθῶσι, διότι ἐλλείπουσι τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας, δι' ὧν νὰ δύνανται νὰ ἔρχωνται εἰς ἀδιάλειπτον συνάφειαν μετὰ τῶν κατοίκων τῶν πόλεων καὶ κωμοπόλεων.

Ἡ γεωργία, ἡ πηγὴ αὕτη τοῦ πλούτου καὶ τῆς εὐδαιμονίας, εὑρίσκεται εἰς τὰ σπάργανά της. Οἱ λεγόμενοι πολιτικοὶ ἡμῶν, ἐκτὸς τῆς ἀφορήτου φορολογίας, οὐδεμίαν ἄλλην περὶ αὐτῆς πρόνοιαν ἔλαβόν ποτε. Οἱ δὲ δυστυχεῖς γεωργοὶ ἀναγκάζονται νὰ ἀροτριῶσι τοὺς ἀγροὺς των μὲ τὸ ἄροτρον τοῦ Ἡσιόδου. Ἀλλ' οὐδ' ἐφρόντισαν νὰ ἐξασφαλίσωσι κἂν τὴν παραγωγὸν ταύτην τάξιν οἱ χρηστοὶ πολιτευόμενοι ἐκ τῆς ἀσυνειδησίας τῶν τοκογλύφων.

Καὶ σπείρουσι μὲν οἱ δύστηνοι οὗτοι γεωργοί, ἀλλὰ τοὺς καρποὺς αὐτῶν συγκομίζουσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ κυβέρνησις, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ τοκογλύφοι.

Οὐδεμίαν εὑρίσκει προστασίαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως ὁ δύσμοιρος γεωργός. Διὰ μικρὰν τυχὸν πρὸς τὸ δημόσιον ὀφειλήν του ἀπάγεται παρὰ τῶν εἰσπρακτόρων καὶ χωροφυλάκων, τῶν φοβερῶν τούτων μαστίγων τῆς γεωργικῆς τάξεως, εἰς τὰς φυλακάς, ἐκπλειστηριάζονται οἱ ἀροτῆρες αὐτοῦ βόες καὶ τὰ πενιχρὰ οἰκιακὰ σκεύη καὶ ῥίπτεται εἰς τὸν ἀφανισμὸν, ἐνῷ ἄλλοι μεγαλοφειλέται τοῦ δημοσίου μένουσι παντελῶς ἀνενόχλητοι καὶ ἐντρυφῶσιν.

Ἡ παιδεία, ὁ φαεινὸς οὗτος φάρος, δι' οὗ ὁ ἄνθρωπος ὁδηγεῖται εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, τῆς ἀρετῆς καὶ τῶν καλῶν ἔργων, ἐξευγενίζεται καὶ μανθάνει τὸν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἀληθῆ προορισμόν του, ἡ παιδεία, λέγομεν, θεωρεῖται παρὰ τῆς κυβερνήσεως ὡς τι ἐπουσιῶδες καὶ ἀνάξιον προσοχῆς.

Ἄνθρωποι ἄγευστοι παιδείας, ἄμοιροι νοῦ καὶ ἥκιστα ἠθικοὶ διέπουσιν ἤδη τὰ τῆς παιδείας.

Τὸ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον ἐνῷ εἶνε τὸ σοβαρότερον καὶ σπουδαιότερον καὶ δέον νὰ διευθύνηται παρ' ἀνδρὸς πολυμαθοῦς, νοήμονος, σοφοῦ καὶ ἐναρέτου, ὡς εἰς πάντα τὰ ἔθνη, οἱ παρ' ἡμῖν φατριάρχαι τὸ κρίνουσιν ὡς ἀνάξιον λόγου, διὸ ἐκλέγουσιν ἐκ τῆς πολιτικῆς αὐτῶν ὑποστάθμης τοὺς μᾶλλον ἀγραμμάτους, ἀνικάνους καὶ ἀχρήστους καὶ διορίζουσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο.

Διὰ τοῦτο βλέπομεν μετὰ λύπης νὰ παύωνται οἱ καλλίτεροι καθηγηταί, ὡς ὁ καθηγητὴς τοῦ Β'. ἐνταῦθα Γυμνασίου κ. Π. Κωνσταντινίδης παρὰ τοῦ κ. Αὐγερινοῦ, ὅστις ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὅλην εὐδοκίμως ἐδίδασκε καὶ ἐφαίνετο λίαν χρήσιμος εἴς τε τοὺς διδασκομένους καὶ τὴν πολιτείαν, διὰ τὸ εὐμέθοδον αὐτοῦ, τὸ φιλόπονον καὶ τὴν ἠθικήν του ἀξίαν.

Ἡ ἠμιμάθεια καὶ ἡ σρέβλωσις τῆς ἠθικῆς καὶ θρησκείας εἶνε σήμερον τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἡμῶν σύστημα, ἐξ οὗ ἡ διαστροφὴ τῆς ἀληθείας, ἡ ἔκλυσις τῶν ἠθῶν καὶ ἡ πρὸς πᾶν ἔργον ἀνεπιτηδειότης.

Τὰ λοιπὰ εἰς τὸ προσεχές.

ΝΕΑ

Ποικίλα καὶ διάφορα.

— Ὁ *Ναύαρχος Μιαούλης* τέλος πάντων ἔφθασε σῶος καὶ ἀκέραιος. Ὁ Χοβάρτ πασᾶς ἅμα ἔμαθε τοῦτο διεμαρτυρήθη.

— Εἰς τὸ Γραμματικὸ τοῦ δήμου Μαραθῶνος ἀνεκαλύφθησαν σπουδαῖαι ἀρχαιότητες. Θὰ φθάσῃ ἡμέρα ποῦ θὰ γίνωμε ὅλοι ἀρχαῖοι.

— Αἱ συνεδριάσεις τῆς ἑλληνοτουρκικῆς ἐπιτροπῆς ἀνεβλήθησαν εἰς τὰς ἑλληνικὰς καλένδας.

— Ὁ ἀτμοδρόμων *Ἑλλὰς* ἀνεχώρησε ἀπὸ τὸν Πειραιὰ χωρὶς νὰ εἰξεύρῃ κανεὶς πού πηγαίνει. Ἴσως ἔπλευσε εἰς τὴν Μελίτη διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἀγγλικὸ στόλο νὰ ἐκπλεύσῃ.

— Μεθαύριον ἡ ἀντιμεθαύριον φθάνει εἰς τὸν Πειραιὰ καὶ ἡ *Μπουμπουλίνα*. Δὲν θὰ ἦτο ἄ σχημο ὅλως ὁ στόλος; μαῦ νὰ ἔχαμε κάνένα ταξειδάκι εἰς διαφόρους λιμένας τῆς Τουρκίας. Πάντοτε καλὸν εἶνε καὶ παρηγορητικὸ διὰ τοὺς ἐν τουρκίᾳ ὁμογενεῖς· ἡ θέα τοῦ καλοῦ μας τόρα στόλου. Ὑπῆρχεν ἐποχὴ ποὺ ἐφώναζεν ὅλας ὁ ἑλληνισμός, διὰ τὸν Θεὸ τρία τέσσαρα θωρακωτά. Ἂς δείξωμεν τοὐλάχιστον τόρα, ὅτι ὁ Χοβᾶστ τοῦ λοιποῦ ἀτιμωρητεὶ δὲν θὰ μᾶς ἀποκλείσῃ τὴν Σύρα.

— Κατὰ τὴν τουρκικὴ ἐφημερίδα «Βακὴτ,» τέσσαρα τάγματα τουρκικὰ εἰς τὴν Θεσσαλία καὶ τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ διαλύσῃ ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις, παρεκάλεσαν αὐτὴ νὰ μὴ τὰ διαλύσῃ πρὶν τελειώσῃ τὸ ἑλληνικὸ ζήτημα καὶ τὴν ἐδοποίησαν, ὅτι δέχονται νὰ ὑπηρετοῦν καὶ χωρὶς μισθό. Ἡ «Βακὴτ» δὲν μᾶς λέγει ὅμως καὶ ἀπὸ ποίους θὰ τρέφωνται τὰ τέσσαρα αὐτὰ γενναῖα τάγματα; Ἀπὸ τοὺς Θεσσαλούς;

— Ὁ Σαφβὲτ πασᾶς εἶνε τῆς γνώμης νὰ λυθῇ τὸ ζήτημά μας σύμφωνα μὲ τὴν συνθήκην τοῦ Βερολίνου, ὁ Σάββας συμφωνεῖ καὶ αὐτός, ἀλλὰ μὲ τὴν διαφορὰ τὰ Γιάννενα καὶ ἡ Ἀλρισσα νὰ μείνουν εἰς τὴν Τουρκία, ὁ Σελὶμ ὅμως ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἢ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ ἀρχηγὸς τοῦ τουρκικοῦ ἐπιτελείου, ἀνθίσταται μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις του καὶ λέγει ὅτι δὲν πρέπει νὰ μᾶς δοθοῦν οὔτε ἡ Πρέβεζα οὔτε ὁ Βῶλος. Αὐτοὶ οἱ τοῦρκοι κάμουν τὸν λογαριασμόν των χωρὶς τοὺς ξενοδόχους πάντοτε, δὲν μᾶς ῥωτοῦν τί λέγομε καὶ ἡμεῖς.

— Ὁ Σαρᾶβας ἔχει φοβερὸ κατὰ τοῦ Κουμουνδούρου κατηγορητήριο, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποστηρίξῃ καὶ ὁ Ἰακωβάτος μ' ὅλη του τὴν φοβερὰ δύναμι. Τὸ κατηγορητήριο αὐτὸ θὰ τὸ δημοσιεύσωμε τὸ Σαββατο.

— Εἰς τὸν λιμένα τῆς Σύρας φοβερὸς ἀνεμοστρόβιλος· τὴν περασμένη τρίτη ἔκαμε μεγάλη καταστροφή. Ἐβούλιαξαν ἐξ ἑπτὰ πλοῖα καὶ ἐπνίγησαν ἄλλοι τόσοι ἄνθρωποι. Πταίει ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας. Ἂς τὸν καταγγείλουν.

— Ὁ λῃστὴς Δεδουσης συνέλαβε ἕνα αἰχμάλωτον, τὸν ὁποῖον δὲν θέλει νὰ ἀπολύσῃ, ἂν δὲν ἀκουρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τῆς Εὐρυτανίας. Θὰ ἔχῃ φαίνεται, ὁ κ. Δεδούσης πολλὰς ἐντάσεις. κρίμα ὅτι δὲν ἦλθε μὲ ὅλη του τὴν συμμορία νὰ τὰς ἀναστατώσῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς.

— Μὲ τὴν Κωνσταντινούπολι ἔγινε τέλος πάντων συνδιάσκεψις· ἀπὸ ὅλους τοὺς πρέσβεις τῶν δυνάμεων διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματός μας. Τί ἀπεφάσισαν δὲν εἶνε γνωστό, ἀλλὰ δὲν εἶνε παράδοξο νὰ παίζουν καὶ αὐτοὶ τὴν ἴδια κωμῳδία ποὺ παίζουν οἱ τοῦρκοι ἐπίτροποι μὲ τοὺς δικούς μας.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΑΓΓΛΙΑ.

Ἐπειδὴ ὁ Βηκονσφηλὸ εἶδε ὅτι τὴν ἔχει στενὰ μὲ τὴν ἀντιπολίτευσι, ἐσκέφθη διὰ νὰ βουλώσῃ τὸ στόμα αὐτῆς φοβερίζοντας τὸν Σουλτάνο ὅτι θὰ τὸν κάμῃ καὶ θὰ τὸν δείξῃ, ἂν δὲν κάμῃ τὰς μεταρρυθμίσεις, καὶ τὰ ἄλλα ὅσα λέγει ἡ συνθήκη τοῦ Βερολίνου. Ὁ Σουλτάνος τόρα καταγίνεται νὰ τὰ κάμῃ, πρὸς χάριν τοῦ Βηκονσφήλδ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Κακὰ μαντάτα. Τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Βάδιγκτων τὰ φρονεῖ ζερβοδήματα καὶ δὲν στέκει καλὰ στὰ ποδάρια του. Ἂν τύχῃ καὶ πέσῃ, ἀντίο μαστέλο Ἠπειροθεσσαλία.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐπειδὴ καὶ πα ραγήρασε σκέπτεται νὰ παραιτηθῇ, ἀλλ' ὁ Βισμάρκ τὸν ἐμποδίζει, διότι δὲν ἐπιθυμεῖ ἐν ὅσῳ αὐτὸς ζῇ νὰ γείνῃ ἄλλος αὐτοκράτωρ. Παράξενη ἰδέα.

ΙΤΑΛΙΑ

Ἡ Ἰταλικὲς ἐφημερίδες λέγουν ὅτι ἡ καλλιτέρα λύσις τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος εἶνε νὰ τὸ ἀφήσουν νὰ λυθῇ μόνο του, ὅταν θὰ καταρρηθῇ τὸ κράτος τῆς Τουρκίας. Δὲν εἶνε ἄχημη ἰδέα.

ΡΩΣΣΙΑ

Ἡ ῥωσσικὲς ἐφημερίδες ὑβρίζουν τὸν Βηκονσφὴλδ ἐβραῖο καὶ τσιφοῦτι, διότι εἰς ἕνα λόγο του ἐξύβρισε τὴν Ῥωσσία καὶ τὴν εἶπε ὅτι φοβερίζει νὰ κυριεύσῃ ὅλο τὸ κόσμο. Ὡραία ὕβρις.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Ἡ Αὐστρία λέγει ὅτι τῆς ἀρκεῖ ἡ Βοσνία καὶ ἡ Ἡρζεγοβίνη καὶ δὲν θέλει οὔτε τὴν Θεσσαλονίκην οὔτε ἄλλας πλέον ἐπαρχίας τῆς Τουρκίας, ζητεῖ δὲ ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖον νὰ στείλῃ εἰς τὴν Βοσνία ἕνα δεσπότη, ὁ ὁποῖος νὰ γνωρίζῃ γαλλικά, γερμανικὰ καὶ τουρκικά. Ὁ Πατριάρχης τόρα καταγίνεται νὰ τὸν φθάσῃ.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ὁ Σουλτάνος· τὰ ἔχασε καὶ δὲν εἰξεύρει πλέον τί τοῦ γίνεται, ἀπεφάσισε δὲ νὰ ἐκδώσῃ ἕνα χάτι χουμαγιοῦν, μὲ τὸ ὁποῖο νὰ ὑπόσχηται εἰς τὸν λαό του νὰ κάμῃ διαφόρους μεταρρυθμίσεις. Ὅσο διὰ τὰ χρέη, τὰ ἄφησε νὰ τρέχουν ὅπως τρέχουν. Πρὸς τούτοις ἐπειδὴ εἰς τὴν Πόλι ψιθυρίζεται ὅτι θὰ γείνῃ ἐπανάστασις, εἶπον οἱ τοῦρκοι ὑπουργοὶ εἰς τοὺς ἐπιτρόπους μας ὅτι εἶνε ἀνάγκη ν' ἀναβάλουν τὰς συζητήσεις εἰς ἄλλο καλλίτερο ἔτος. Ἔχουν δίκαιο.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συζητήσεων τῶν τουρκοελλήνων ἐπιτρόπων.

Συνεδρίασις ἕκτη

Ἀναγινώσκονται καὶ ἐπικυροῦνται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως.

Βράϊλας. — Εὐχαρίστως φέρω εἰς γνῶσιν τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων ἡμῶν ὅτι ἡ κυβέρνησίς μου παραδέχεται τὴν τελευταίαν δήλωσιν αὐτῶν, καὶ μᾶς παρήγγειλε ἵνα ἀρχίσωμεν τὰς συζητήσεις ἐπὶ τῆς μεθορίου γραμμῆς.

Σαφβὲτ-πασᾶς. — Διὰ τὴν εὐχάριστον ταύτην εἴδησιν δὲν δύναμαι, εἰμὴ νὰ ἐκφράσω τὴν βαθεῖαν συγκίνησίν μου, διότι οὕτω τίθεται τέλος τέρμα εἰς τὰς ἀγόνους συζητήσεις.

Βράϊλας. — Ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις ἐγὼ τε καὶ οἱ συνάδελφοί μου σᾶς ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας. Ἤδη εὐχαριστήθητε ἵνα ἀρχίσητε τὴν συζήτησιν.

Σαφβὲτ—Διὰ τὴν προτίμησιν ταύτην ἐγκαρδίως σᾶς εὐχαριστοῦμεν, ἀλλὰ νομίζομεν, ὅτι κατὰ φυσικὸν λόγον πρέπει ἡμεῖς πρῶτοι ἵνα ἀρχίσητε, καθότι ὑμεῖς ἐνδιαφέρεσθε ν' ἀποδείξητε διατὶ προτιμᾶτε τὴν γραμμὴν τοῦ Πηνειοῦ καὶ Θυάμιδος καὶ ὄχι ἄλλην τινά.

Κουντουριώτης—Νομίζομεν ὅτι ἀκριβῶς οἱ λόγοι ὑμῶν οὗτοι δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσι κάλλιον εἰς ὑμᾶς, καθότι ὑμεῖς ἔχετε τὸ ἐνδιαφέρον ν' ἀποδείξητε τὰς ἐλλείψεις τῆς γραμμῆς ταύτης.

Σάβας-πασᾶς—Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν ἔνστασιν ὡς πρὸς τὴν γραμμὴν τοῦ πρωτοκόλλου, ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀκούσωμεν διατὶ εὑρίσκετε αὐτὴν καλήν.

Κουντουριώτης—Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ δηλώσωμεν εἰς τοὺς ἐντίμους ἡμῶν συναδέλφους, ὅτι αὐτοὶ ὠφείλουν ἴσα ἴσα ἵνα ἐπιδείξωσιν ἡμῖν διατὶ εὑρίσκουσι τὴν τοῦ πρωτοκόλλου γραμμὴν κακήν.

Σαφβὲτ. — Ἡμεῖς οὐδέποτε εἴπομεν τοῦτο, ὀρθὸν δὲ εἶνε ἵνα ἄρχωνται τῶν συζητήσεων πάντοτε πρῶτοι οἱ αἰτοῦντές τι.

Κολοκοτρώνης. — Συμφωνῶ πληρέστατα μὲ τοὺς λόγους τῆς Α. Ε. καὶ φρονῶ, ὅτι ἡ ἀβροφροσύνη ἀπαιτεῖ, ὅπως ἀρχίσωσι πρῶτοι οἱ χαρίζοντές τι, καὶ δηλώσωσι τί καὶ τί προτίθενται νὰ χαρίσωσι.

Σάβας. — Ὀρθῶς, ἀλλ' ἀφοῦ ἀκούσωσι παρὰ τῶν αἰτούντων τί αἰτοῦσι.

Βράϊλας. — Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν νὰ ζητήσωμεν ἄλλο τι, ἢ ὅσα ὁρίζει ἡμῖν ἡ τοῦ Βερολίνου συνθήκη, ὥστε εὐχαριστήθητε νὰ μᾶς δηλώσητε ἂν στέργητε εἰς τὰς παραχωρήσεις ταύτας.

Σαφβὲτ. — Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε παρεμπίπτον, καλὸν δὲ ἤθελεν εἶσθαι, ἂν οἱ Ἕλληνες ἡμῶν συνάδελφοι διετύπουν πρῶτοι τὰ ὅρια ἅτινα αἰτοῦσιν, ὡς καὶ τοὺς λόγους δι' οὓς κρίνουσι αὐτὰ κατάλληλα.

Βράϊλας. — Ἐκ τῶν λόγων τούτων τῆς Α. Ε. εἰκάζω ὅτι οἱ τοῦρκοι συνάδελφοι ἡμῶν θὲ εὑρίσκωσιν αὐτὰ ἀκατάλληλα, καὶ ὅτι θὰ ἔχωσιν ἄλλην τινὰ γραμμήν· ἃς μᾶς διαγράψωσι λοιπὸν ταύτην.

Σαφβὲτ. — Πρὶν τοῦτο συμβῇ, ἀνάγκη ν' ἀκούσωμεν πρῶτον τὰ προτερήματα τῆς γραμμῆς τῆς συνθήκης τοῦ Βερολίνου.

Κολοκοτρώνης.— Ἡμεῖς στέργομεν αὐτὴν εἴτε καλὴν εἴτε κακήν.

Σάβας. — Εἰπέτε λοιπὸν ἡμῖν διατί εὑρίσκετε αὐτὴν καλὴν ἢ κακήν;

Κουντουριώτης. — Ὁ λόγος ὅμως ἀνήκει εἰς ὑμᾶς κατὰ προτίμησιν.

Σάβας. — Τοὐναντίον εἰς ὑμᾶς μᾶλλον.

Σαφβὲτ. — Ὤ; συμπεραίνω, τὸ ζήτημα εἶνε εἰς ν' ἀρχίσῃ πρῶτος ὁ λόγον ἐφ' ᾧ προτείνω ἵνα διαλύσωμεν τὴν συζήτησιν, ὅπως εἰς τὴν ἐλευσομένην καθαρίσωμεν τὸ ζήτημα τίς πρῶτος θὰ λάβῃ τὸν λόγον.

Κολοκοτρώνης. — Πολὺ ὀρθῶς.

Λύεται ἡ συνεδρίασις.

Περὶ φυλλοξήρας.

Ὁ κ. Γ. Νικολαΐδης προτείνει τὴν φυλλοξήραν ἢ φυλλόξηραν, ὡς ἄλλοτε ἔγραψα ἀκολουθήσας τὸν Ὀρφανίδην ἀγραμμάτως, νὰ μετονομάσωμεν φυλλοφθόρον ἢ φθορόφυλλον, ἢ φυλλοζηρίδα ἢ ξηριδόφυλλον ἢ φυλλοκαταστρόφιδα ἢ φυλλοφάγον. Φρονῶ ὅτι τὸ ὀρθότερον ὄνομα εἶνε διὰ τὸ ἔντομον τὸ, παμφαγοφυλλοτρώγουσαν ἢ τραγικὸν ἔντομον ξηρένον φύλλα ἢ τέλος φυλλορροῦσαν ἢ ἄλλως βλαστοφάγουσαν, καθόσον τὸ θηρίον τοῦτο ὀνομάζεται καὶ παρὰ τοῦ Στράβωνος ἐκ τῆς *ῥίζης* ἐκ τῆς βάσεως, ὅπερ ἔδει δεῖξαι.

Π. ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ.

Δόδολκε καὶ ψαρόνια.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς Ἀστυνομίας.

Ἔξομεν τὴν Ἀστυνομικὴν διάταξιν, δι' ἧς ἀπαγορεύεται ἡ καταστροφὴ τῶν πτηνῶν παντὸς γένους καὶ εἴδους, ὡς ἐπιζημίου οὔσης τῆς θήρας αὐτῶν εἰς τὴν γεωργίαν. Καλῶς, ἀλλὰ αἱ κουτσουλίθρες καὶ αἱ κωλοσοῦρες, κ. Διευθυντά, καθὼς καὶ αἱ δόδολαι καὶ ψαρόνια, αἵτινες φθείρουσι τοὺς ἀγροὺς διὰ τῶν κουτσουλιαμάτων των δὲν εἶνε δίκαιον νὰ θηρεύωνται ὑπὸ τῶν δυστυχῶν κυνηγῶν; Λοιπὸν διάταξον τὴν ἐξαίρεσιν αὐτῶν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

Ἐκ Ζακύνθου, 10 Ἑβρίου 1879.

Ἀγαπητὲ Ἀριστοφάνη

Ἂν καὶ πολὺ ἀργά, μ' ὅλα ταῦτα καλὸν κρίνω νὰ σοῦ γράψω ὀλίγα διὰ τὴν πανηγυρικὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Τρικούπη, ἥτις μὲ ἔκαμε μεγίστην ἐντύπωσιν.

Ἅμα ἐφάνη τὸ φέρον αὐτὸν ἀτμόπλοιον, αἱ κωδωνοκρουσίαι, οἱ πυροβολισμοὶ καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ ἐπλήρουν τὸν αἰθέρα. Μετὰ τὴν ἀποβασίν του πλῆθος λαοῦ εἰς τὴν παρηλίαν πλέον τῶν 5,000 ὑποδέχθησαν αὐτὸν μετ' ἀνεκφράστου ἐνθουσιασμοῦ καὶ ζητωκραυγῶν καὶ τὸν ὡδήγησαν εἰς τὴν λέσχην τῆς *Ἀδελφότητος* καὶ κατόπιν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ *Φοίνικος*, εἰς τὸν ἐξῶ τὴν τοῦ ὁποίου ἐξελθὼν ὁ κ. Τρικούπης ἀπήγγειλε σύντομον λόγον κατάλληλον εἰς τὴν σημερινὴν ἐλεεινὴν πολιτικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔρριψε τὸ ἔθνος ὁ Κουμουνδοῦρος.

Ἐν τοσούτῳ τῷ μεταξὺ μερικοὶ ὀπαδοὶ τοῦ κόντε Ῥώμα. δηλαδὴ κάμμιὰ τρακοσαριά, οἱ ὁποῖοι τρώγουν καὶ πίνουν ἀπὸ τὰ πλούτη αὐτοῦ, ἄρχισαν νὰ κινοῦν τὰ μανδύλια εἰς τὸν ἀέρα καὶ νὰ φωνάζουν ζήτω τοῦ κόντε, ὁ ὁποῖος ἐμπαινοεβγαίνε εἰς τὴν ταρατσίτσα του καὶ ἐκουνιόταν ὡς μαργιονέτα, ἢ καραγκιόζης.

Μετὰ μεσημβρίαν ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τοῦ κ. Λομβάρδου ἐξῆλθον εἰς περίπατον, πλῆθος δὲ λαοῦ πλέον τῶν ἐξ χιλιάδων ἐσυνώδευσαν αὐτούς, τὰ δὲ ἄνθη καὶ τὰ κουφέτα ἀπὸ τὰ παράθυρα ῥιπτόμενα παρίστων λαμπρὸν θέαμα. Μετὰ τὸ πέρας τοῦ περιπάτου τοῦ κ. Τρικούπη, μερικοὶ λοῦστροι ἐπῆραν ἄρον ἄρον τὸν κόντε Ῥώμα καὶ τὸν ἐγύριζαν εἰς τοὺς δρόμους ζητωκραυγάζοντες ὑπὲρ αὐτοῦ, ἐνῷ ἐκεῖνος ὁ βλάκας ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸν του τοὺς ἔπετοῦσε χαρτονομίσματα εἰς τὸν ἀέρα.

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἐν Ζακύνθῳ ἐνθουσιώδης τοῦ κ. Τρικούπη ὑποδοχή, ἥτις εἴθε νὰ ἦνε προάγγελος καλλιτέρου μέλλοντος.

ΖΑΚΥΘΙΝΟΣ.

Ἐκ Πατρῶν τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1879

Φίλε Ἀριστοφάνη!

Ὁ ἐξ Ἀστακοῦ Τσουράπης πρέπει νὰ παύσῃ διερχόμενος τὴν ὁδὸν Παραλίας χαριεντιζόμενος μετὰ τῆς Μ. διότι κάμμιὰ ὥρα θὰ πάθῃ ὅ,τι δὲν ἔπαθε τὸν περσινὸ χειμῶνα, τὸ δὲ Καρνατσοτσουραπάκιον παρακαλεῖται νὰ μᾶς εἴπῃ πόθεν ἠγόρασε τὰ ὡραῖα ἐκεῖνα γάντια μὲ τὰ ὁποῖα πηγαίνει εἰς τὸ θέατρον, διότι ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ προμηθευθῶμεν τὰ ἴδια.

Παρακαλεῖται ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας μας καὶ πάλιν νὰ μᾶς κάμῃ τὴν χάριν νὰ σπκώσῃ ἐκεῖνα τὰ ὑποκείμενα, τὰ ὁποῖα κατοικοῦν ἀπέναντι τῆς οἰκίας Παπαθάνου καὶ ὅλην τὴν νύκτα χαλοῦν τὴν ἡσυχίαν τῆς γειτονιᾶς.

Ὁ κ. ποὺ δὲν ξέρεις εὐαρεστήθη τέλος πάντων νὰ διορθώσῃ τὴν γέφυραν τῶν Ὑψηλῶν Ἁλωνίων, ἀλλὰ δὲν μᾶς λέγει θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διορθώσῃ καὶ τὰ καφεδάκια ποὺ ξέρει;

Κάτι λυκουμαντόφοι προχθὲς εἰς τὸ θέατρον πετοῦσαν κουφέτα καὶ μπουκέτα, ἄκουσα δὲ ἕνα νὰ λέγῃ ὅτι θὰ πεπάξῃ βαπανάκια εἰς τοῦ Στρούμπου τὰ μουστάκια, διότι ἀπ' αὐτὸν ἐδόθη ἡ αἰτία, ὥστε κάμει καλὰ ὁ κύρ Ὑπαστυνόμος ν' ἀπαγορεύσῃ τὰ τοιαῦτα διὰ νὰ μὴ ἔχουμε τράβαλα.

Ἐρωτῶμεν τί γίνονται αἱ 15 χιλ. δρ. αἱ ὁποῖαι εἰσεπράχθησαν διὰ τὸ νεκροταφεῖον, μὴ ἐδαπανήθησαν καὶ αὗται διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἔθνους;

ΧΑΜΕΝΟ ΚΟΥΡΟΥΠΙ.

ΧΟΒΑΡΟΧΑΝΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Ξενοφῶντος Κυριαζῆ καὶ Σας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1879.

Μετοχαὶ	Τρέχουσα τιμὴ
Ἐθνικῆς κλεπτοτραπέζης.	33,333
Γενικῆς λαθροχειριστικῆς τραπέζης.	111
Τραπεζῆς γυμνοποιητικῆς πίστεως.	100
Ναυτικῆς τραπεζῆς ὁ Σκυλοπνίχτης.	71 1/2
Μεταλλουργείων τῆς Σούφρας.	71
Ἑλληνικῆς σουφροποιητικῆς ἑταιρίας.	0
Ἑταιρίας Σκοταερίου.	0
Ἀμανατικῆς ἑταιρίας.	0
Δολιευτικῆς ἑταιρίας ὁ Χαύτας.	0
Σιδηροδρόμων Μουφλουζίας.	0
Κλεψιάς.	0
Ναυτικῆς τραπέζης τοῦ *Φούντου*.	0
Καταστρεπτικῆς τραπέζης τὸ Βούλιαγμα.	0

Ἐθνικαὶ ὁμολογίαι.

Τῶν 000 ἑκατομμυρίων	δρ.	ἐπὶ	τόκῳ.	1/2
» »	»	»	»	0
Τῶν 00 ἑκατομ.	»	»	»	1/0
Τῶν 0 »	»	»	»	0/0
Τῶν +—× »	»	»	»	0/0
Τῶν 0+0 »	»	»	»	0/00

ΚΙΒΩΤΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ

Ὁ κὺρ Νικ. Γιαν. πνευματοπώλης παρακαλεῖται νὰ συμμαζεύσῃ ὀλίγο τὸν γυναικάδελφό του Γεώρ. Μαραγκ. διότι ἀπ' αὐτὸν θὰ γείνουν σκάνδαλα εἰς τὴν κοινωνίαν, μάλιστα ὁ Κῶστε Νικ. . . νὰ δίδῃ μίαν ὥραν τὴν ἡμέραν τοῦ νεόπαλλήλου Κώστα νὰ συνέρχηται εἰς τὸ καφενεῖον νὰ παίζῃ τὴν κοντσίνα.

Ὦ Καλῶς μας ὥρισες

ΧΕΙΜΩΝΑΣ.

Μᾶς πλάκωσ' ὁ χειμῶνας, καὶ ἄρχισε καὶ πάλι
τὸ κρύο νὰ μᾶς δέρνῃ μὲ δύναμη μεγάλη.
Ἀλλὰ ἐμᾶς γιὰ τοῦτο καθόλου δὲν μᾶς μέλλει,
ἂς βρέχῃ κ' ἂς χιονίζῃ ἐφέτος ὅσο θέλει.
Δόξα τῷ Κουμουνδούρῳ,
ἔχουμε σῶμα ντοῦρο.

Ἐκτὸς αὐτοῦ μᾶς ἦλθε καὶ τόση εὐτυχία·
εἶναι γεμάτα ὅλα τοῦ κράτους τὰ ταμεῖα,
κ' ἂν ἔξαφνα μᾶς σφίξῃ καμμιὰ μεγάλ' ἀνάγκη,
εὐθὺς θὰ μᾶς πιστώσουν οἱ φίλοι μας οἱ Φράγκοι.
Αὐτὸ κ' ὁ βασιλεᾶς μας
τῶπε στοὺς βουλευτάς μας.

Τράγκ, τρίγκ, βροντοῦν ἡ τσέπαις, καὶ ὅλοι σὰν ἱππόταις
φοροῦμε νέας μόδας κοστούμ καὶ ραδιγκότ αις.
Ἔχουμε νύκτα μέρα γεμάτο τὸ στομάχι,
καὶ ποῦ καὶ ποῦ προσβάλλει τὴ μύτη μας συνάχι.
Τέτοια ζωὴ καὶ κότα
τὴν εἴχαμε καὶ πρῶτα;

Καὶ θέατρα ὡραῖα μᾶς ἄνοιξαν καὶ τρία·
εἰς τοῦ ψυρῆ τὸ ἕνα, τὸ ἄλλο στὰ Χαυτεῖα,
τὸ τρίτο, ποῦ μᾶς δίνει ἐλπίδας μεγαλείου,
ἐκεῖ κοντὰ στὸ Σταῦλο, στὸν δρόμο τοῦ Σταδίου.
Ἐκεῖ οἱ Γιακωβάτοι,
κ' οἱ νέοι Τσουτσουνάτοι.

Κοντὰ σ' τῆς εὐτυχίαις ποῦ βλέπουν αἱ Ἀθῆναι,
τὸ ζήτημά μας τώρα εἰς τὴν ἀκμή του εἶναι·
κ' ἂν κάθεται ἡμέραις πολλαῖς κακαρωμένο,
τὸ ἔσφιξ' ὁ χειμῶνας στὸ δρόμο τὸ καϋμένο,
κ' ὁ Βράϊλας δὲν ξέρει
πῶς νὰ τὰ καταφέρῃ.

Ὅμως αὐτὸ δὲν πρέπει κανένα ν' ἀπελπίζῃ,
καὶ κάθε ὄνειρό του χρυσὸ νὰ μηδενίζῃ.
Θὰ φύγῃ ὁ χειμῶνας, θὰλθῇ τὸ καλοκαῖρι,
καὶ τότε τί θὰ γείνῃ ἕνας Θεὸς τὸ ξέρει.
Λοιπὸν καὶ σεῖς ὡς τότε
γλεντᾶτε, πατριῶται,